

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/310/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514215856
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7514215856.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členiek senátu JUDr. Evy Feťkovej a Mgr. Zuzany Čisovskej v spore žalobcu: Š. Q., C.. XX.X.XXXX, S. A. B. C. S., L. XXX/X, právne zastúpeného JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach, Urbánkova 1562/6, IČO 35 561 734 proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO 35 807 598, zastúpenému JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, s adresou na doručovanie Bratislava, Pribinova 25, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 16C/268/2014 - 66 zo dňa 15. marca 2018

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 345,21 eur, všetko to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Určuje, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve č. XXXXXXXX, uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 7.10.2008, v bode 13 všeobecných zmluvných podmienok v časti 2/3 poplatkov, ktoré zahŕňajú náklady na vypracovanie uzatvorenej zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy tohto konania v celom rozsahu.

2. Predmetom konania je žaloba žalobcu, ktorou žalobca žiadal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 345,21 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a určiť, že zmluvná podmienka v Úverovej zmluve č. XXXXXXXX zo dňa 07.10.2008, v bode 13 Všeobecných zmluvných podmienok v časti 2/3 poplatku, ktorá zahrňuje náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívnou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku s priznaním nároku na náhradu trov konania.

3. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 7.10.2008 uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej mu žalobca poskytol úver vo výške 40.000,-Sk, t.j. 1.327,78 eur a zároveň si žalovaný uplatnil poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške 345,22 eur, t.j. 10.400,- Sk s tým, že celkovú čiastku 1.672,97 eur (50.400,- Sk) žalobca uhradí v dvoch mesačných splátkach po 836,49 eur (25.200,- Sk). Takýto poplatok z úveru za uzatvorenie zmluvy predstavuje úrok vo výške 156,09% ročne. V bode 13 všeobecných zmluvných podmienok sa uvádza, že dlžník uznáva sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je to uvedené v tejto zmluve a zaväzuje sa ju uhradiť v mesačných splátkach tak, ako je to uvedené na prvej strane tejto zmluvy. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné 2/3 zahrňujú náklady na uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Tento dvojtretinový poplatok predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ide o veľmi úžerný poplatok, ktorý predstavuje

72,26% z celkového poplatku a je preto v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný však neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok, preto v zmysle § 53 ods. 1 Obchodného zákonníka ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navyiac je neurčitý predmet administratívneho poplatku. Žalobca uhradil žalovanému celú istinu, t.j. čiastku 1.672,97 eur.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia súd prvej inštancie ako prvé posudzoval vznesenú námietku miestnej nepríslušnosti žalovaného v zmysle § 41 CSP a nepovažoval ju za dôvodnú, keďže v zmysle § 19 písm. b) CSP je na konanie príslušný súd trvalého pobytu žalobcu, ktorý je spotrebiteľ s tým, že ide o spotrebiteľský spor s odkazom na ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ako aj s odkazom na § 3 ods. 2, § 4 ods. 2 písm. j) a k) zákona č. 258/2001 Z.z. Preto konštatoval, že zmluva má charakter spotrebiteľský, keďže žalovaný ju uzatvoril v rámci svojho predmetu obchodnej činnosti a žalobca sa zaviazal poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, čím je v zmysle ust. § 4 ods. 3 a § 4 ods. 2 písm. j) úver bezúročný a bezpoplatkový a preto žalovanému vznikol nárok iba na zaplatenie istiny, ktorú poskytol žalobcovi, t.j. 40.000,- Sk (1.327,76 eur). Keďže žalobca uhradil žalovanému sumu 1.672,97 eur t.j. o 345,21 eur viac ako bolo poskytnuté, žalovanému tak vznikol nárok iba na zaplatenie istiny, ktorú poskytol žalobcovi. Nakoľko žalobca uhradil žalovanému zo sumy 1.327,76 eur sumu 1.672,97 eur, o viac ako 345,21 eur žalovaný sa bezdôvodne obohatil a preto ho súd zaviazal na zaplatenie tejto čiastky a to s odkazom aj na ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

5. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania, súd prvej inštancie bol toho názoru, že došlo k úmyselnému poškodeniu žalobcu, nakoľko žalovaný použil nekalú obchodnú praktiku a neumožnil prostredníctvom RPMN žalobcovi porovnať výhodnosť úveru na trhu oproti iným produktom a zároveň neobhájiteľné skryl neprimerane vysokú až úžernú cenu poplatku za poskytnutie úveru (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2001 sp.zn. 7Co/24/2001) a keďže žalobca sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až v roku 2014, v súvislosti s právnym poradenstvom od svojej právnej zástupkyne a žaloba bola podaná dňa 03.09.2014, súd mal za to, že žaloba bola podaná nielen v rámci objektívnej 10 ročnej premlčacej lehoty, ale aj v 2 ročnej subjektívnej premlčacej lehoty, čím je uplatnený nárok zo strany žalobcu dôvodne podaný.

6. Čo sa týka zmluvnej podmienky zakotvenej v bode 13 Všeobecných obchodných podmienok v časti poplatku za úver, 2/3 poplatku, ktoré zahŕňujú poplatok za spracovanie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, súd prvej inštancie dospel k záveru, že táto podmienka nemôže byť platne dojedná už len tým, že je nejasná a neurčitá, pričom z nej nevyplýva, čo má spotrebiteľ zaplatiť a aké administratívne úkony by mal platiť a preto je uvedené dojednanie neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 OZ .

7. Na základe vyhodnotenia zisteného skutkového stavu a jeho právneho posúdenia, súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel a vyslovil že uvedená podmienka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 345,22 eur, keďže túto čiastku žalobca prevzal od žalovaného nedôvodne.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 s odkazom na § 255 ods. 1 CSP.

9. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalobu žalobcu zamietá v celom rozsahu a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania. Uplatnil odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP s tým, že ako prvé poukazoval na nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie a to čo sa týka danosti naliehavého právneho záujmu vo veci s poukazom na ust. § 137 písm. c) CSP a to aj so zreteľom na § 80 písm. c) O.s.p., keďže CSP vôbec nepripúšťa žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky s apelom na to, že zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami v zmysle § 2 ods. 1 OZ a ust. § 137 písm. d) CSP v zásade nepripúšťa určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou žalôb za podmienky, že to vyplýva z osobitného predpisu. Žalobca sa domáha určenia neplatnosti právnej skutočnosti (neprijateľnosti) a nie určenia či tu právo je alebo nie je s tým, že zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a to ust. § 3 ods. 5 citovaného zákona nepripúšťa žalobu o určenie právnej skutočnosti a to aj s poukazom na citovaný rozsudok Okresného súdu Žilina.

10. Uvádza, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 07.10.2008 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, ktorou veriteľ poskytol dlžníkovi sumu vo výške 1.327,76 eur, ktorou sa dlžník zaviazal vrátiť navýšený o príslušný poplatok vo výške 345,22 eur. Žalobca uhradil svoj záväzok dňa 07.10.2008 a tak v prípade určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky nezakladal by takýto rozsudok žiadne nové práva alebo povinnosti a nebol by ani vykonateľný ani aplikovateľný. Okrem toho žalobcov nárok je v celom rozsahu premlčaný v trojročnej objektívnej premlčacej lehote, ako aj dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote. Rovnako otázka neprijateľnosti zmluvnej podmienky v prípade uhradenia zmluvy už bola posúdená aj v rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 11Csp/244/2017 zo dňa 09.03.2018. Uviedol, že v prípade ukončenia zmluvného vzťahu, vyslovene neprijateľnej zmluvnej podmienky pre konkrétneho spotrebiteľa nemá žiadny význam, ak súd nerozhoduje o plnení zo zmluvy, ktoré súvisí s danou neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V danom prípade zmluvný vzťah medzi stranami bol ukončený splnením záväzku žalobkyne z úverovej zmluvy ešte v roku 2010 a preto je nemysliteľné, aby po 7 rokoch od ukončenia zmluvy sa mal súd zaoberať neprijateľnosťou niektorej zmluvnej podmienky, keď nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia z danej zmluvy súd zamietol a to s poukazom aj na citovaný rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 13Co/17/2015 a Krajského súdu v Trnave pod sp.zn. 25Co/92/16 zo dňa 21.06.2017. Čo sa týka naliehavého právneho záujmu poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.03.2016 Cdo/251/2015, ktoré citoval. K námietke premlčania sa ďalej konkrétne vyjadril v bode III. a poukazoval na to, že premlčané právo nemožno priznať v prípade vznesenej námietky premlčania, pričom požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 21.11.2010, keďže posledná splátka bola premlčaná v subjektívnej premlčacej lehote a jej úhrada nastala dňa 21.11.2008. V danom prípade nemožno hovoriť o 10 ročnej premlčacej objektívnej lehote, nakoľko plynie trojročná objektívna premlčacia lehota. Žalobca žalobu uplatnil na súde až dňa 03.09.2014 a preto žalobcovi zo zmluvy o úvere subjektívna premlčacia lehota začala plynúť odo dňa 21.11.2008, keďže od 21.11.2008 (uhradením istiny vo výške 1.327,76 eur) mal žalobca vedomosť o bezdôvodnom obohatení, nakoľko žalovanému uhrádzal sumy nad rámec istiny, ktorým sa hradili úroky a poplatky s odkazom na ust. § 107 ods. 1 OZ. Skutočná vedomosť žalobcu o tom, kto na jeho úkor získal majetkový prospech, v akej výške, predstavuje vedomosť o rozhodujúcich skutkových okolnostiach s tým, že podľa § 2 zákona č. 1//1993 Z.z. o všetkom čo bolo v zbierke zákonov uverejnené platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka, domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je tak nevyvrátiteľná, pričom vedomosť o obsahu práva je ovládaná zásadnou neznalosťou práva, ktorá je neospravedliteľná, s čím sa stotožnil aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí pod sp.zn. 1Cdo/67/2011 ako aj 5Cdo/121/2009, ktoré citoval. Premlčanie subjektívnej lehoty je možné odôvodniť ako to vo svojom rozhodnutí uviedol Krajský súd v Trenčíne zo dňa 27.04.2016 pod sp.zn. 17Co/372/2015, a preto je nárok žalobcu premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote s odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/169/2017, ktorý v odôvodnení taktiež žalovaným citoval.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného mal za to, že odôvodnenie rozhodnutia je v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP ako aj s ust. § 53 ods. 4 písm. i), ods. 5, § 54 ods. 1 OZ, čím s odkazom na § 137 písm. c) CSP v kontexte § 3 ods. 3 a 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa je v danej veci daný naliehavý právny záujem určovacej žaloby. Nesúhlasil s argumentáciou o uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty, čo nie je v súlade s ochranou spotrebiteľa, nakoľko pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil s tým, že žalobca sa v auguste 2014 od právnej zástupkyne dozvedel o neprijateľných zmluvných podmienkach v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ako aj o možnosti podania žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia. (viď rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 07.04.2016 č.k. 5Co/479/2015 - 69). Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu opätovne uvádzal skutočnosti, na ktoré poukazoval v podanom odvolaní a konkrétnejšie sa vyjadroval k naliehavému právnomu záujmu, ako aj k plynutiu subjektívnej a objektívnej premlčacej lehoty a to aj s odkazom na citované rozhodnutia súdov. Navrhoval rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť, prípadne zmeniť tak, ako to uvádzal v podanom odvolaní.

13. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného mal za to, že v danom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobcu vo veci, ako aj podanie žaloby v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote, so

zreteľom na zachovanie objektívnej 10 ročnej premlčacej lehoty. Navrhoval, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uvádzal, že v danom prípade nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú ustanovuje zákon. Nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný s poukazom na podané písomné vyjadrenia vo veci a preto zotrval na svojich doterajších vyjadreniach vo veci.

15. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 358 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie ani pre zmenu rozsudku a preto rozsudok zrušil, nakoľko dospel k záveru o dôvodnosti odvolacích námietok žalovaného.

16. Ako prvé žalovaný dôvodne poukazyval na nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku s odkazom na naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP s tým, že odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod je vo veci daný, keďže ide o inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 03.12.2015 uverejnené v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov SR 1/2016).

17. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

18. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

19. Odvolací súd konštatuje naplnenie uplatnených odvolacích dôvodov.

20. Odvolací súd uvádza, že štruktúra práva na odôvodnenie rozsudku je od 01. 07. 2016 upravená v ust. § 220 CSP.

21. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

22. Podľa § 220 ods. 3 a 4 CSP ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu. Jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku sa označujú arabskými číslicami.

23. Ako prvé žalovaný poukazoval na to, že vo veci nie je daný naliehavý právny záujem, s čím sa odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku ani nevysporiadal, aj keď predmetom konania bolo taktiež určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, k čomu ale odvolací súd uvádza, že v danom prípade bola žaloba podaná ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, t.j. dňa 03.09.2014 a keďže danosť naliehavého právneho záujmu sa posudzuje v čase podania žaloby, aj keď musí existovať v čase rozhodnutie súdu, je potrebné danosť naliehavého právneho záujmu v danom prípade posúdiť v zmysle ust. § 80 písm. c) O.s.p.(od 01.07.2016 v zmysle § 137 písm. c) prípadne písm.d) CSP, s odkazom na námietky strán sporu v znení aj citovaného Zákona č. 250/2007 Z.z.), čo súd prvej inštancie neučinil, čím je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné, nakoľko až v prípade danosti naliehavého právneho záujmu vo veci, súd môže vo veci uplatneného nároku rozhodnúť meritorne a vec meritorne preskúmať, keďže žalobca následne podanou žalobou uplatnil aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia t.j. na plnenie, ktorý vychádza z citovaných skutočností, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

24. Nakoľko v danom prípade podľa záveru súdu prvej inštancie chýbajú údaje v úverovej zmluve v zmysle § 4 ods. 3, § 4 ods. 2 písm. j) zákona č.258/2001 Z.z., čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru, nakoľko k uzatvoreniu zmluvy o úvere č. XXXXXXXX došlo dňa 07.10.2008 a poplatok z úveru za uzatvorenie predstavoval 156,09 % ročne, ide podľa súdu prvej inštancie o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 od. 1 OZ, s čím sa odvolací súd stotožňuje.

25. Predtým ale súd prvej inštancie mal správne vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného preskúmať t.j. či nárok bol skutočne uplatnený v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote, nakoľko predčasne dospel k záveru, že nakoľko žalobca sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až v roku 2014 v súvislosti s právnym poradenstvom od svojej právnej zástupkyne a žaloba bola podaná dňa 03.09.2014 dospel k záveru, že žaloba bola podaná v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe. Taktiež dospel k záveru, že uplatnený nárok zo strany žalobcu bol dôvodne podaný a to aj čo sa týka uplatnenia nároku v 10 ročnej premlčacej objektívnej lehote t.j. v zmysle ust. § 107 od. 1, 2 OZ a keďže úver bol považovaný za bezúročný a bez poplatkov, zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 345,21 eur titulom bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 OZ.

26. Čo sa týka námietky premlčania a plynutia subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej doby s odkazom na citované ustanovenia § 107 ods. 1, 2 OZ v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd apeluje na to, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie konkrétneho skutkového stavu, teda nie posúdenie jeho právnej kvalifikácie (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/67/2011 uverejnené v Zbierke súdnej praxe č. 3/2013 pod publikačným č. 22/2013, sp. zn. 5Cdo/121/2009, uverejnenú v ASPI, sp. zn. 3Cdo/169/2017, na web stránke najvyššieho súdu) v tom znení, že tvrdenie žalobcu, že o bezdôvodnom obohatení sa (subjektívne) dozvedel až po porade so svojím zástupcom v roku 2014, treba považovať za zjavne účelové, nakoľko sa reálne dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu už dňom, v ktorom zaplatil sumy prevyšujúce istinu, keďže priamo zákon č. 258/2001 Z.z. ustanovuje, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uplynutie subjektívnej premlčacej doby už nebolo potrebné zaoberať sa uplynutím objektívnej premlčacej lehoty (viď v tomto znení citované uznesenie NS SR z 22. 5. 2019, 8Cdo/163/2018).

27. Vzhľadom k hore uvedenému záveru odvolacieho súdu vychádzajúceho už v tom čase z ustálenej rozhodovacej praxe, je záver súdu prvej inštancie predčasný v tom znení, že nárok nie je premlčaný.

28. Keďže súd prvej inštancie predčasne aplikoval vyššie citované zákonné ustanovenia § 107 ods. 1, 2 OZ na nedôsledne zistený skutkový stav, je konštatovanie súdu prvej inštancie v bode 27. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že žalobca sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až v roku 2014 v súvislosti s právnym poradenstvom od svojej právnej zástupkyne a žaloba bola podaná dňa 03.09.2014 nesprávny v tom znení, že žaloba bola podaná v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote, s odkazom na zákon č. 258/2001 Z.z. a ust. § 4 ods. 3 s tým, že až v prípade, že uplatnený nárok nie je premlčaný, môže

súd prvej inštancie preskúmať nárok uplatnený titulom vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 345,21 eur.

29. Keďže súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil uplynutie subjektívnej premlčacej lehoty a to aj so zreteľom na plynutie trojročnej objektívnej premlčacej lehoty, pričom odvolací súd nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade plynie 10 ročná objektívna premlčacia lehota na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia a to práve s poukazom na dôvodné citované rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a potrebu dôsledného, konkrétneho preukázania úmyslu žalovaného viažuceho sa k nadobudnutiu konkrétneho bezdôvodného obohatenia z hľadiska naplnenia zákonných predpokladov v zmysle § 451 OZ, keďže len vtedy t.j. preukázaného úmyslu platí 10 ročná premlčacia lehota.

30. Preto odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil rozsudok v celom rozsahu a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 391 ods. 1 CSP.

31. V zmysle § 391 ods. 2, 3 CSP je úlohou súdu prvej inštancie ako prvé odôvodniť danosť naliehavého právneho záujmu vo veci a to čo sa týka určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky, následne posúdiť nárok žalobcu titulom vydania bezdôvodného obohatenia, a to ako prvé so zreteľom na vznesenú námietku premlčania a v tomto smere už ustálenú rozhodovaciu prax súdov a len v prípade, že nárok žalobcu nie je premlčaný vo veci meritorne rozhodnúť, čo sa týka vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 345,21 eur aj so zreteľom na skutkové zistenia ako aj v tom čase účinné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, pričom v tomto smere odvolací súd poukazuje na rozhodujúcu skutočnosť, že priamo zákon č. 258/2001 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ustanovuje, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a preto k bezdôvodnému obohateniu nemôže dôjsť až po porade s právnym zástupcom, čo je zjavne účelové, keďže reálne mal žalobca možnosť sa dozvedieť, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu už dňom, v ktorom zaplatil sumy prevyšujúce istinu s tým, že v prípade uplynutia subjektívnej premlčacej doby už nie je potrebné sa zaoberať plynutím objektívnej premlčacej lehoty (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.05.2019 č.k. 8Cdo/163/2018 v znení ustálenej rozhodovacej praxe súdov v tomto smere, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 3Co/227/2018 zo dňa 27.06.2019).

32. V zmysle § 396 ods. 3 CSP v novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).